

ประกาศ

ประกาศ

หม่อมหลวงปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

กว่าวารสารรัฐสมิแลฉบับนี้ จะออกเผยแพร่ ต่อสาธารณชนก็เมื่อถึงเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2551 แต่ในห้วงเวลาหลังจากวันที่ 2 มกราคม พุทธศักราช 2551 ชาวไทยทั่วประเทศ ก็ยังคงอยู่ในช่วงระยะเวลาแห่งความโศกสลด แม้ว่าพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระเจ้า

พี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ จะยังมีได้มีหมายกำหนดการออกมา ดังนั้น ประกาศที่ในวารสารรัฐสมิแลฉบับนี้ จึงจะไม่ขอเขียนถึงเรื่องอื่นใด เพียงแต่จะบรรยายความรู้สึกที่มีต่อพระกรุณาธิคุณของพระองค์ท่าน ด้วยคำประพันธ์ต่าง ๆ ชนิด ดังนี้ครับ

งานชิ้นแรกเป็นกลอนสุภาพ

“พสกสงขลานครินทร์วิญญาณวัช
เมื่อสิ้นพระพี่นางกัลยาณิวัฒนา

เหมือนแสงส่องสว่างดับลับจากหล้า
แต่จะตราพระคุณไว้ในใจนิรันดร์”

งานชิ้นที่สองเป็นกลอนสุภาพเช่นเดียวกัน

“ฟ้า ม.อ. วันนี้สีดำมืด
พระพี่นางกัลยาณิวัฒนา
รอยพระบาทยาตราปัตตานี
รอยพระสรวลประทานให้ใจซึมซับ
ถือกำเนิดเกิดครั้งไหนในทุกชาติ
ความจงรักจักแน่นไม่เว้นวาย

ชีพชาชีวิตน้ำตาไหลทุกใบหน้า
สู่สวรรคาลัยใจหายวับ
ยังปรึ่มปรึ่ประทับใจไม่รู้ดับ
เคียงคู่กับความภักดีมีมีคลาย
ถวายชีพรองบาทไม่ห่างหาย
สืบสนธิ์สายพระนามา “สงขลานครินทร์”

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

งานชิ้นที่สามก็ยังเป็นประเภทกลอนสุภาพเช่นเดิม

“ตั้งเดือนดับลับแสงจากแหล่งหล้า	ทุกวิญญาณ์โศกสลดสิ้นสดใส
พระพินางเสด็จสู่สวรรคาลัย	น้ำตาไทยหลอมรวมท่วมแผ่นดิน
ความจงรักจกตราไปในทุกชาติ	มานมุงมาดความกักดีไม่มีสิ้น
จากดวงใจชาวสงขลานครินทร์	ถวายเป็นรอนพระบาททุกชาติเทอญ”

งานชิ้นที่สี่เป็นกาพย์ฉบัง ๑๖

“แต่น้ร่างไกลกลืนแล้ว	จากกลีบดอกแก้ว
กัลยาณีวัฒนานาม	
พระองค์ประทานเพื่อความ	ชุ่มชื่นเขตคาม
พองผู้พิการผ่านเข็ญ	
ชุษชีพยากล้ำค่าเค็ญ	ผ่านร้อนผ่านเย็น
เป็นสุขเช่นคนทั่วไป	
มีสติมีสมองครองฤทัย	มีกำลังใจ
เกื้อกจกอุปปล้ำกรรมดี	
ระลึกพระคุณบุญปรีดี	ตลอดชั่วชีวิ
ไม่มีวันแห่งเหือดหาย	
แต่น้ตราบวันชีพวาย	จิตพร้อมน้อมถวายเป็น
รอนแทบพระบาททุกชาติเทอญ”	

งานชิ้นท้ายของประตูกานท์ ฉบับนี้ เป็นโคลงสี่สุภาพ

“พระคือแก้วแห่งแก้ว	กัลยา-
ณัวัฒนาพระนามา	มิ่งพัน
พระคุณเทพอวตาร	จตุ
สร้างสิ่งสุขหลากล้าน	โลกล้วนรมณีย์
ปรีชาชาญเชื้อภาษ	ไพรัช
โชติช่วงชัชวาลวัฒน์	วิเศษแท้
ปรียวาทพระชีชัด	ชนชื่น ชมแล
ไฉนพิศทรงตรวจแก้	ก่องเพียงครุบา

“ครูเจ้าฟ้า” เหมาะแล้ว	ระลึกคุณ
นามเนื่องเนอนันต์อดุล	ดังนี้
ปราณีแห่งปริบุญย์	เปี่ยมสุข
สุขดุจดั่งก่อนก็	ก่องแล้วลับหาย
พระมลายดาร้างคู่	สวรรคา
เหลือแต่หยาดเนตรา	ต่างน้ำ
จากดวงจิตชาวประชา	ชนทั่ว ไทยเฮย
ทวิทุกข์ถมทเวษย์	ยิ่งย้าทุกข์ทน
บุรพกษัตริยศเจ้า	จอมไทย
จงรับพระสติดิน	นพเบื่อง
เสวยสุขนิรันดรฤทัย	ธรรมจิตต์
จารจดพระคุณเรื่อง	รัศมีแก้วกัลยาณั”

ผลงานทั้งหมดเป็นเพียงส่วนหนึ่งในการแสดงความสำนึกในพระกรุณาธิคุณของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาส

ราชนครินทร์เท่านั้น ฉบับนี้หมดพื้นที่ของประตูกานท์แล้ว พบกันใหม่ในฉบับหน้า สวัสดีครับ

